

## Szele Zoltán: Így ért véget a nyaram...

Jó csínján bánni az előítéletekkel, azok ugyanis könnyedén becsaphatnak. Egy olyan filmről, ami a kihalt orosz sarkvidéken játszódik és mindössze két szereplőt mozgat, valószínűleg kevesen gondolnák azt, hogy érdemes megnézni.

Mégis nekik van igazuk: az Alexei Popogrebsky által írt és rendezett *Így ért véget a nyaram* szép képeivel rögtön elnyeri az ember tetszését, és rendkívül lassan csordogáló cselekménye ellenére is képes végig fenntartani az érdeklődést. A történet egy elhagyatott, egykor szebb napokat látott meteorológiai állomáson, illetve annak környezetében játszódik.

A fiatal, újonc Pavel, és a tapasztalt vén rókának számító Szergej a sarkvidék fojtogató magányában végzi munkáját. Nem csak a mostoha körülményekkel és a civilizáció majd teljes hiányával kell megküzdeniük, hanem a köztük fennálló generációs, illetve gondolkodásbeli különbségekkel is. A törékenynek tetsző kapcsolat akkor kezd atomjaira hullani, amikor Pavel szörnyű hírt kap rádión, és képtelen azt megosztani munkatársával.



Akármennyire is lehangolóan tűnik az iménti leírás, a film maga valahogy mégsem (teljesen) az. A rendező ügyesen kerüli azokat a zsákutcákat, amelyekkel alkotásából köldöknézős, művészileg is értékelhetetlen mozgó-kép kerekedhetett volna ki.

Az *Így ért véget a nyaram* úgy tud mély, komoly film lenni, hogy nem terheli le feleslegesen a nézőt, ellenben a közel a maximumot adja, amit ki lehetett hozni a témából.

Érdekesség, hogy a Pavel-t játszó Grigory Dobrygin nemrégiben még a Fekete Villám című, amerikai mintára készített akciófilm főszereplője volt, most pedig egy teljesen más stílusú alkotásban játszik kiválóan: nagy sztár lehet belőle.

